

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1134/2019
05.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Петрића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Сик 152/19 од 18.07.2019. године и Кв. Сик 7/19 од 30.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Сик 152/19 од 18.07.2019. године и Кв. Сик 7/19 од 30.07.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Сик 152/19 од 18.07.2019. године није усвојена молба ради дозволе за издржавање казне затвора у просторијама у којима станује осуђено лице АА, поднета путем браниоца адвоката Драгана Петрића дана 12.07.2019. године.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв. Сик 7/19 од 30.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Драгана Петрића, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Суботици Сик 152/19 од 18.07.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Петрић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4). ЗКП, у односу на првостепено решење и због повреда члана 41а и 43. Закона о извршењу кривичних санкција у вези са чланом 45. став 3. КЗ, а у односу на другостепено решење и због повреде члана 465. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и донесе решење којим ће се окривљеном одредити алтернативно извршење казне затвора на коју је осуђен, тако би се одредило извршење казне у просторијама у којима станује са или без примене електронског

надзора или да побијана решења у целини укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном органу поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је судија за извршење кривичних санкција Иван Богосављевић, који је донео првостепено решење, које се захтевом за заштиту законитости побија, морао бити искључен јер је претходно био председник већа који је донео другостепену пресуду у овом кривичном поступку, а да је у доношењу другостепеног решења које се захтевом за заштиту законитости побија, учествовао судија Ференц Молнар, који је био први члан већа приликом доношења другостепене пресуде у овом кривичном предмету, због чега је и он морао бити искључен сходном применом члана 37. ЗКП, па је побијаним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Из списка предмета произилази да је пресуду Вишег суда у Суботици Кжн 36/19 од 10.06.2019. године, донело веће састављено од судија Ивана Богосављевића, председника већа и судија Ференца Молнара и Гордане Којић, чланова већа.

Из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Суботици Сик 152/19 од 18.07.2019. године донео судија за извршење кривичних санкција Иван Богосављевић, а да је решење Вишег суда у Суботици Кв. Сик 7/19 од 30.07.2019. године донето у већу састављеном од судије Биљане Стопарић, као председника већа и судија Ференца Молнара и Милене Радивојевић, као чланова већа.

Судије Иван Богосављевић и Ференц Молнар учествовали су у доношењу другостепене пресуде у овом кривичном предмету, али против те мериторне одлуке о оптужби у конкретном случају није поднет ванредни правни лек, већ је захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног АА поднео против касније донетих решења, којима се одлучивало о молби ради дозволе за издржавање казне

у просторијама у којима осуђени станује, а у чијем доношењу су учествовале наведене судије.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП, за обавезно изузеће судија Ивана Богосављева и Ференца Молнара у поступку одлучивања о молби ради дозволе издржавања казне затвора у просторијама у којима станује осуђено лице, јер је услов за обавезно изузеће судије у одређеном предмету да је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, што значи да у одређеном кривичном предмету у поступку по жалби на првостепену пресуду не може учествовати судија који је учествовао у доношењу првостепене пресуде, односно у поступку по ванредном правном леку онај судија који је учествовао у доношењу првостепене и другостепене пресуде.

Из наведеног разлога, по налажењу Врховног касационог суда, побијана решења нису обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреде члана 41а и 43. Закона о извршењу кривичних санкција као и члана 45. став 3. КЗ у првостепеном решењу, и повреду члана 465. став 1. ЗКП, у другостепеном решењу обзиром да наведене повреде закона не представљају законом прописане разлоге у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**